

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Strasbourg den 11 mars 2014
(OR. en)

2011/0449 (COD)
LEX 1473

PE-CONS 28/1/13
REV 1

GAF 23
FIN 297
CADREFIN 122
CODEC 1207

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
OM INRÄTTANDE AV ETT HANDLINGSPROGRAM FÖR UTBYTE, STÖD OCH
UTBILDNING MED AVSEENDE PÅ SKYDD AV EURON MOT FÖRFALSKNING
(PERIKLESPROGRAMMET 2020) OCH OM UPPHÄVANDE AV RÅDETS BESLUT
2001/923/EG, 2001/924/EG, 2006/75/EG, 2006/76/EG, 2006/849/EG OCH 2006/850/EG**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) nr .../2014**

av den 11 mars 2014

**om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning
med avseende på skydd av euron mot förfalskning
(Periklesprogrammet 2020)**

**och om upphävande av rådets beslut 2001/923/EG, 2001/924/EG,
2006/75/EG, 2006/76/EG, 2006/849/EG och 2006/850/EG**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 133,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 137, 12.5.2012, s. 7.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 december 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 11 mars 2014.

av följande skäl:

- (1) Unionen och medlemsstaterna har som målsättning att vidta de åtgärder som är nödvändiga för användningen av euron som gemensam valuta. Dessa åtgärder avser även att skydda euron mot förfalskning och därmed förknippade bedrägerier, i syfte att effektivisera unionens ekonomi och säkerställa de offentliga finansernas hållbarhet.
- (2) Rådets förordning (EG) nr 1338/2001¹ innehåller bestämmelser om informationsutbyte, samarbete och ömsesidigt bistånd och skapar därmed en harmoniserad ram för skyddet av euron. Verkningarna av den förordningen har genom rådets förordning (EG) nr 1339/2001² utvidgats till att även omfatta de medlemsstater som inte antagit euron som sin gemensamma valuta, för att ge euron likvärdigt skydd inom hela unionen.

¹ Rådets förordning (EG) nr 1338/2001 av den 28 juni 2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning (EGT L 181, 4.7.2001, s. 6).

² Rådets förordning (EG) nr 1339/2001 av den 28 juni 2001 om att låta verkningarna av förordning (EG) nr 1338/2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning även omfatta de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta (EGT L 181, 4.7.2001, s. 11).

- (3) Åtgärder som avser främjande av informations- och personalutbyte, tekniskt och vetenskapligt stöd och särskild fortbildning bidrar väsentligt till att skydda unionens gemensamma valuta mot förfalskning och därmed förknippade bedrägerier och därmed även till en hög och likvärdig skyddsnivå inom hela unionen. Samtidigt belyser denna verksamhet unionens kapacitet att hantera allvarlig organiserad brottslighet.
- (4) Programmet för skydd av euron mot förfalskning (nedan kallat *Periklesprogrammet*) bidrar till att höja unionsmedborgarnas medvetenhet och förbättrar skyddet av euron, särskilt genom fortlöpande spridning av resultaten av åtgärder som stöds av det programmet.

- (5) Tidigare stöd för sådana åtgärder, genom rådets beslut 2001/923/EG¹ och 2001/924/EG², senare ändrade och utvidgade genom rådets beslut 2006/75/EG³, 2006/76/EG⁴, 2006/849/EG⁵ och 2006/850/EG⁶, har gjort det möjligt att stärka unionens och medlemsstaternas åtgärder för att skydda euron mot förfalskning. Målen för Periklesprogrammet uppfylldes både för perioden 2002–2006 och för perioden 2007–2013.

¹ Rådets beslut 2001/923/EG av den 17 december 2001 om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) (EGT L 339, 21.12.2001, s. 50).

² Rådets beslut 2001/924/EG av den 17 december 2001 om att låta verkningarna av beslutet om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) även omfatta de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta (EGT L 339, 21.12.2001, s. 55).

³ Rådets beslut 2006/75/EG av den 30 januari 2006 om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) (EUT L 36, 8.2.2006, s. 40).

⁴ Rådets beslut 2006/76/EG av den 30 januari 2006 om att utsträcka tillämpningen av beslut 2006/75/EG om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) till att även omfatta icke-deltagande medlemsstater (EUT L 36, 8.2.2006, s. 42).

⁵ Rådets beslut 2006/849/EG av 20 november 2006 om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) (EUT L 330, 28.11.2006, s. 28).

⁶ Rådets beslut 2006/850/EG av 20 november 2006 om att utsträcka tillämpningen av beslut 2006/849/EG om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) till att även omfatta icke-deltagande medlemsstater (EUT L 330, 28.11.2006, s. 30).

- (6) I den konsekvensbedömning som kommissionen gjorde 2011 för att utvärdera om Periklesprogrammet borde förlängas drog kommissionen slutsatsen att Periklesprogrammet borde förnyas genom förbättrade mål och metoder.
- (7) I konsekvensbedömningen rekommenderades att unionen och medlemsstaterna skulle fortsätta och vidareutveckla åtgärderna för att skydda euron mot förfalskning, även med beaktande av de nya utmaningar som besparingskraven medför. Enligt det nya programmet, Periklesprogrammet 2020, får förslag från de deltagande medlemsstaterna avse även deltagare från tredjeland, om deras närvaro är viktig för skyddet av euron.
- (8) Man bör se till att Periklesprogrammet 2020 överensstämmer med och kompletterar andra relevanta program och åtgärder. Kommissionen bör därför genomföra alla nödvändiga samråd med de berörda huvudaktörerna (i synnerhet de behöriga nationella myndigheter som medlemsstaterna utsett, Europeiska centralbanken och Europol) i den kommitté som avses i förordning (EG) nr 1338/2001 för att utvärdera behovet av att skydda euron, särskilt när det gäller utbyte, bistånd och fortbildning med avseende på tillämpningen av Periklesprogrammet 2020.

- (9) Periklesprogrammet 2020 bör genomföras i full överensstämmelse med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012¹. I enlighet med den förordningen får inköp av utrustning inte vara det enda syftet med ett bidrag. Ett bidrag är avsett att ge ekonomiskt stöd till åtgärder vars syfte är att bidra till något av målen för unionens politik.
- (10) Eurons betydelse som global valuta förutsätter en tillräcklig skyddsnivå på internationell nivå, som kan uppnås genom att medel ställs till förfogande för inköp av utrustning som tredjeländernas organ kan använda för att utreda förfalskningar av euron.
- (11) Den utvärdering av Periklesprogrammet som gjordes tillsammans med berörda aktörer visade programmets mervärde, genom att den höga samarbetsnivån mellan medlemsstater och med tredjeland, samt att programmet kompletterar nationella åtgärder, leder till ökad effektivitet. Förlängningen av Periklesprogrammet på unionsnivå kommer att väsentligt bidra till att bevara och ytterligare förbättra det omfattande skyddet av euron i samband med en intensifiering av det gränsöverskridande samarbetet, utbytet och biståndet. Samtidigt kommer övergripande besparingar att kunna göras eftersom åtgärderna och upphandlingen organiseras gemensamt, istället för inom ramen för eventuella nationella initiativ.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (12) Kommissionen bör för Europaparlamentet och rådet lägga fram en oberoende utvärderingsrapport efter halva programtiden om genomförandet av Periklesprogrammet 2020 och en slutlig utvärderingsrapport om hur målen uppfyllts.
- (13) Den här förordningen är förenlig med principen om mervärde och proportionalitetsprincipen. Periklesprogrammet 2020 bör, utan att inkräkta på medlemsstaternas ansvarsområden, underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och mellan kommissionen och medlemsstaterna när det gäller skyddet av euron mot förfälskning och möjliggöra en mer effektiv resursanvändning än vad som blivit resultatet av nationella insatser. Åtgärder på unionsnivå behövs och är motiverade eftersom de klart och tydligt hjälper medlemsstaterna att gemensamt skydda euron och främjar användning av unionens gemensamma strukturer för att öka samarbetet och informationsutbytet mellan de behöriga myndigheterna.
- (14) Periklesprogrammet 2020 bör löpa över en sjuårsperiod för att skapa överensstämmelse med den fleråriga budgetramens löptid enligt rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013¹.

¹ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om en flerårig budgetram för åren 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

- (15) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av Periklesprogrammet 2020 bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Kommissionen bör anta årliga arbetsprogram med prioriteringar, en budgetfördelning och utvärderingskriterierna för bidragen för åtgärder. Kommissionen bör diskutera tillämpningen av denna förordning med medlemsstaterna inom ramen för den kommitté som avses i förordning (EG) nr 1338/2001. De vederbörligen motiverade undantagsfall då en ökning av samfinansieringen är nödvändig för att ge medlemsstaterna ökad ekonomisk flexibilitet för att på ett tillfredsställande sätt kunna genomföra och fullborda projekten för skydd och bevarande av euron bör utgöra en del av det årliga arbetsprogrammen.
- (16) I denna förordning fastställs en finansieringsram för hela Periklesprogrammets löptid som ska utgöra det särskilda referensbeloppet i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning¹, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.

¹ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

- (17) I syfte att erbjuda en viss flexibilitet i fråga om tilldelningen av medel bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på ändring av den vägledande tilldelningen av dessa medel. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (18) Under hela utgiftscykeln bör Europeiska unionens ekonomiska intressen skyddas med hjälp av proportionella åtgärder som gör det möjligt att förebygga, upptäcka och utreda oegentligheter, återkräva sådana medel som förlorats eller som utbetalats eller använts felaktigt, och att vid behov fastställa administrativa och ekonomiska sanktioner.
- (19) Besluten 2001/923/EG, 2001/924/EG, 2006/75/EG, 2006/76/EG, 2006/849/EG och 2006/850/EG bör upphöra att gälla. Det bör fastställas övergångsåtgärder i syfte att fullgöra de finansiella åtagandena i samband med åtgärder som genomförs enligt dessa beslut.
- (20) Det är lämpligt att säkerställa en smidig övergång utan avbrott mellan Periklesprogrammet och Periklesprogrammet 2020 och det är lämpligt att anpassa löptiden för Periklesprogrammet 2020 till förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013. Därför bör Periklesprogrammet 2020 vara tillämpligt från och med den 1 januari 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

Härmed inrättas ett flerårigt handlingsprogram för att främja åtgärder till skydd för euron mot förfälskning och därmed förknippade bedrägerier; detta program, som går under benämningen "Perikles 2020" (nedan kallat *programmet*), ska pågå under perioden 1 januari 2014–31 december 2020.

Artikel 2

Mervärde

Programmet ska aktivt uppmuntra och medföra ökat gränsöverskridande samarbete för att skydda euron i och utanför unionen och med unionens handelspartner, och tonvikt ska också läggas vid de medlemsstater eller tredjeländer som har det största antalet förfälskningar av euron på basis av de behöriga myndigheternas rapporter. Detta samarbete ska bidra till att öka effektiviteten i skyddet av euron genom utbyte av bästa praxis, gemensamma normer och gemensam särskild fortbildning.

Artikel 3
Allmänt mål

Programmets allmänna mål ska vara att förebygga och bekämpa penningförfalskning och därmed förknippade bedrägerier så att unionens ekonomi blir konkurrenskraftigare och för att säkerställa hållbarheten i de offentliga finanserna.

Artikel 4
Särskilt mål

Programmets särskilda mål ska vara att skydda eurosedlar och euromynt mot förfalskning och därmed förknippade bedrägerier genom att stödja och komplettera medlemsstaternas åtgärder och bistå medlemsstaternas och unionens behöriga myndigheters ansträngningar för att uppnå ett nära och regelbundet samarbete och utbyte av bästa praxis mellan sig och med kommissionen samt i förekommande fall med tredjeländer och internationella organisationer.

I vilken mån det målet uppnåtts ska mätas bland annat med hjälp av de ekonomiska, tekniska, brottsbekämpande och rättsliga myndigheternas uppgifter om hur många förfalskningar, olagliga sedel- och myntpressar som upptäckts samt antal anhänganden och påförda sanktioner.

Artikel 5
Stödberättigade organ

De behöriga nationella myndigheter i medlemsstaterna som avses i artikel 2 b i förordning (EG) nr 1338/2001 ska vara berättigade till stöd från programmet.

Artikel 6
Deltagande i programmet

1. De medlemsstater som har antagit euron som gemensam valuta ska vara deltagande stater.
2. De förslag som läggs fram av medlemsstater som avses i punkt 1 kan inbegripa deltagare från tredjeländer om det är viktigt för fullgörandet av programmets allmänna och särskilda mål som föreskrivs i artikel 3 respektive artikel 4.

Artikel 7
Målgrupper och gemensamma åtgärder

1. Programmet ska rikta sig till följande målgrupper:
 - a) Personal vid behöriga enheter som arbetar med undersökning och bekämpning av penningförfalskning (särskilt polisen och skattemyndigheterna beroende på deras respektive uppdrag på nationell nivå).

- b) Personal vid underrättelsetjänster.
- c) Företrädare för nationella centralbanker, myntverk, affärsbanker och övriga finansiella mellanhänder, särskilt när det gäller finansinstitutens skyldigheter.
- d) Rättsligt utbildad domstolspersonal, specialiserade jurister och andra medlemmar av juristkåren som är specialiserade på området.
- e) Alla andra berörda instanser eller yrkesgrupper, t.ex. handelskamrar och branschförbund eller liknande sammanslutningar som kan nå ut till små och medelstora företag, återförsäljare och värdetransportföretag.

2. Åtgärder enligt programmet kan vidtas gemensamt av kommissionen och andra samarbetspartner med lämplig sakkunskap, till exempel

- a) nationella centralbanker och Europeiska centralbanken (ECB),
- b) nationella analyscentrum och nationella centrum för myntanalys,
- c) Europeiska tekniska och vetenskapliga centrumet och myntverk.
- d) Europol, Eurojust och Interpol,

- e) nationella centralbyråer för bekämpning av penningförfalskning som avses i artikel 12 i den internationella konvention för bekämpande av penningförfalskning som undertecknades i Genève den 20 april 1929¹ samt andra organ som är specialiserade på att förebygga, upptäcka och bekämpa förfalskningar,
- f) specialiserade enheter som arbetar med reprografisk teknik och äkthetskontroll, tryckare och gravörer,
- g) andra organ än de som avses i leden a-f med särskild sakkunskap, i förekommande fall även i tredjeland, särskilt i anslutande stater och kandidatländerna, och
- h) privata organ som har utvecklade och styrkta tekniska kunskaper och personal specialiserad på upptäckt av förfalskade sedlar och mynt.

Artikel 8

Stödberättigade åtgärder

1. Programmet ska beakta de gränsöverskridande och tvärvetenskapliga aspekterna av insatserna mot penningförfalskning och ska främja bästa praxis som är anpassade till varje medlemsstats särskilda nationella förutsättningar.

¹ Nationernas förbund, traktatsamling nr 2623 (1931), s. 372.

2. Programmet ska på de villkor som anges i de årliga arbetsprogram som avses i artikel 11 lämna ekonomiskt stöd för följande åtgärder:

a) Utbyte och spridning av information, i synnerhet genom workshoppar, möten och seminarier, inklusive fortbildning, målstyrda resor och personalutbyte mellan behöriga nationella myndigheter samt liknande åtgärder. Informationsutbytet ska inriktas bland annat på

- metoder för bevakning och analys av de ekonomiska och finansiella konsekvenserna av penningförfalskning,
- hantering av databaser och system för tidig varning,
- användning av undersökningsverktyg med datatillämpningar,
- utrednings- och undersökningsmetoder,
- vetenskapligt stöd, särskilt genom vetenskapliga databaser och teknisk övervakning samt uppföljning av nya rön,
- skydd av euron utanför unionen,
- forskningsåtgärder,
- tillhandahållande av särskild sakkunskap.

- b) Tekniskt, vetenskapligt och operativt stöd som framstår som nödvändigt som en del av programmet, i synnerhet
- alla lämpliga åtgärder som gör det möjligt att på unionsnivå utforma pedagogiska verktyg, såsom en handbok om unionslagstiftning, nyhetsbrev, praktiska handledningar, ordböcker och lexikon samt databaser, i synnerhet när det gäller vetenskapligt stöd och teknisk övervakning eller stöd för datatillämpningar, t.ex. programvara,
 - relevanta tvärvetenskapliga och gränsöverskridande studier,
 - utveckling av tekniska instrument och metoder till stöd för undersökande åtgärder på unionsnivå,
 - ekonomiskt stöd för samarbete om åtgärder som avser minst två stater när sådant stöd inte kan erhållas från andra program vid Europeiska institutioner och organ,
- c) Stöd för att finansiera inköp av utrustning för myndigheter som är specialiserade på insatser mot penningförfalskning för att skydda euron, i överensstämmelse med artikel 10.3.

KAPITEL II

Budgetram

Artikel 9

Finansieringsram

1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet för perioden 1 januari 2014–31 december 2020 ska vara 7 344 000 EUR (i löpande priser).
2. Inom programmets finansieringsram ska belopp anslås till de stödberättigade åtgärder som anges i artikel 8.2 i enlighet med den vägledande tilldelning av medel som fastställs i bilagan.

Kommissionen får inte avvika från den tilldelningen av medel med mer än 10 %. Om det skulle visa sig nödvändigt att överskrida den gränsen, ska kommissionen bemyndigas att anta delegerade akter i enlighet med artikel 14 för att ändra den vägledande tilldelning av medel som fastställs i bilagan.

3. De årliga anslagen ska beviljas av Europaparlamentet och rådet inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

Artikel 10

Typer av ekonomiskt stöd och samfinansiering

1. Kommissionen ska genomföra programmet i enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 966/2012.
2. Ekonomiskt stöd enligt programmet för stödberättigade åtgärder som förtecknas i artikel 8.2 ska ha formen av
 - a) bidrag, eller
 - b) offentlig upphandling.
3. Inköp av utrustning ska inte vara det enda inslaget i bidragsavtalet.
4. Samfinansieringsgraden för bidrag enligt programmet får inte överskrida 75 %. I sådana vederbörligen motiverade undantagsfall som anges i de årliga arbetsprogram som avses i artikel 11 får samfinansieringsgraden inte överskrida 90 % av de stödberättigade kostnaderna.
5. När de stödberättigade åtgärder som förtecknas i artikel 8.2 anordnas gemensamt av kommissionen och ECB, Eurojust, Europol eller Interpol ska de därav följande kostnaderna delas mellan dem. Var och en av dem ska i alla händelser svara för sina egna deltagares resekostnader och traktamenten.

Artikel 11
Årliga arbetsprogram

Kommissionen ska anta årliga arbetsprogram för att genomföra programmet.

Varje årligt arbetsprogram ska genomföra de allmänna och särskilda mål som föreskrivs i artiklarna 3 och 4 genom att fastställa följande:

- a) De åtgärder som ska vidtas i enlighet med dessa allmänna och särskilda mål, inklusive den vägledande tilldelningen av medel och genomförandemetoden.
- b) När det gäller bidrag: de huvudsakliga urvalskriterierna och den högsta möjliga samfinansieringsgraden.

De medel som anslås till kommunikationsåtgärder enligt programmet ska även bidra till den institutionella kommunikationen av unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till programmets allmänna mål enligt artikel 3.

Artikel 12
Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att unionens ekonomiska intressen skyddas vid genomförandet av åtgärder som finansieras enligt den här förordningen, genom förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, genom effektiva kontroller och, om oegentligheter upptäcks, genom återkrav av felaktigt utbetalda medel samt vid behov genom effektiva, proportionella och avskräckande administrativa och ekonomiska sanktioner.

2. Kommissionen eller dess företrädare och revisionsrätten ska ha befogenhet att utföra revision, på grundval av handlingar och kontroller på plats, hos alla stödmottagare, uppdragstagare och underleverantörer som erhållit unionsfinansiering enligt programmet.
3. Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får, i enlighet med bestämmelserna och förfarandena i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013¹ och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96², göra utredningar, inklusive kontroller på plats och inspektioner i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen i samband med bidragsavtal, bidragsbeslut eller kontrakt som finansierats inom ramen för detta program.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 ska samarbetsavtal med tredjeland och med internationella organisationer, avtal, bidragsavtal och bidragsbeslut som ingås med tillämpning av den här förordningen innehålla bestämmelser som uttryckligen tillerkänner kommissionen, revisionsrätten och Olaf rätten att utföra sådan revision och genomföra sådana utredningar inom ramen för sina respektive behörigheter.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

² Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

KAPITEL III

Övervakning, utvärdering och delegerade befogenhet

Artikel 13

Övervakning och utvärdering

1. Programmet ska genomföras av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna via regelbundna samråd i olika stadier av programmets genomförande inom den kommitté som avses i förordning (EG) nr 1338/2001, med hänsyn till relevanta åtgärder som vidtagits av andra behöriga instanser, i synnerhet ECB och Europol.
2. Kommissionen ska eftersträva överensstämmelse och komplementaritet mellan programmet och andra relevanta program och åtgärder på unionsnivå.
3. Kommissionen ska lämna årlig information om programmets resultat till Europaparlamentet och rådet. Information om överensstämmelse och komplementaritet med andra relevanta program och åtgärder på unionsnivå ska ingå. Kommissionen ska fortlöpande sprida resultaten av de åtgärder som får stöd via programmet. Alla deltagande länder och andra stödmottagare ska förse kommissionen med alla de uppgifter och all den information som behövs för att övervaka och utvärdera programmet.

4. Det är kommissionen som ska utvärdera programmet. Kommissionen ska senast den 31 december 2017 lägga fram en oberoende utvärderingsrapport efter halva programtiden om hur målen för samtliga åtgärder har uppnåtts (med avseende på resultat och effekter), hur ändamålsenligt och kostnadseffektivt resurserna använts och om mervärdet för unionen. Utvärderingsrapporten ska utarbetas i syfte att delge ett beslut om förlängning, ändring eller tillfälligt upphävande av åtgärderna. Utvärderingen ska dessutom behandla möjligheterna till förenkling, den interna och externa samstämmigheten, den fortsatta relevansen beträffande alla mål, och åtgärdernas bidrag till unionens prioriteringar för smart och hållbar tillväxt för alla. Den ska ta hänsyn till resultaten av utvärderingen av de långsiktiga effekterna av tidigare åtgärder.
5. Utvärderingen av de långsiktiga effekterna och hållbarheten i programmets effekter ska även ligga till grund för delgivandet av ett beslut om eventuell förlängning, ändring eller tillfälligt upphävande av ett påföljande program.
6. Senast den 31 december 2021 ska kommissionen även lägga fram en slutlig utvärderingsrapport för Europaparlamentet och rådet om hur programmets mål har uppfyllts.

Artikel 14

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 9 ska ges till kommissionen från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 9 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 9 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på begäran av Europaparlamentet eller rådet.

KAPITEL IV

Slutbestämmelser

Artikel 15

Upphävande

Besluten 2001/923/EG, 2001/924/EG, 2006/75/EG, 2006/76/EG, 2006/849/EG och 2006/850/EG ska upphöra att gälla.

Finansiella åtaganden som berör åtgärder inom ramen för de besluten ska emellertid även fortsättningsvis styras av de besluten, fram till dess att de åtagandena fullgjorts.

Artikel 16
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Vägledande tilldelning av medel till stödberättigade åtgärder som förtecknas i artikel 8.2

Inom programmets finansieringsram som anges i artikel 9 ska minst 90 % av budgeten tilldelas följande stödberättigade åtgärder som förtecknas i artikel 8.2:

- Utbyte och spridning av information.
 - Tekniskt, vetenskapligt och operativt stöd.
 - Stöd för att finansiera inköp av utrustning för myndigheter som är specialiserade på insatser mot penningförfalskning.
-